

16. melléklet

Ízeltlábú bűvőhelyek mezőgazdasági területen való elhelyezésének útmutatója

Az ültetvényekben, azok közelében élő, a biológiai növényvédelemben és beporzásban aktívan részt vevő ízeltlábú-fajok számára építendő szaporodó- és bűvőhely vegyes, természetes anyagból készül, fa, kő és nád változó arányban történő felhasználásával, tájba illő jelleggel. A bűvőhely egy legalább 0,5m² alapterületű és minimum 0,5m magas építmény („farakás”), amely a következő elemeket tartalmazza:

- Legalább 10-20 cm átmérőjű, ill. vastagságú, legalább 20-30 cm hosszúságú ág- és törzsdarabok, vagy hasonló felülettel rendelkező fahasábok, amelyek végeiben egymástól maximum 0,5 cm távolságra, 3-15 mm átmérőjű, legalább 5 cm mély lyukak találhatók;
- 10-20 cm átmérőjű, 40-50 cm hosszúságú, kenderfonallal összekötözött nádkéve, összetekert nádszövet, melynek metszéslapja a repülő rovarok számára is hozzáférhető;
- őshonos fafajokból (pl. tölgy, bükk, juhar, hárs stb.) származó, változó átmérőjű (2-3 cm-es és ennél vastagabb), legalább 20-30 cm hosszúságú ág- és rönkdarabok;
- kisebb-nagyobb terméskövek.

Az építményt lefedni nem szükséges, ugyanakkor állékonyságáról gondoskodni kell.

A bűvőhelyeket célszerű valamilyen stabil pont mellé (fatörzs, kőfal, épület, kerítéslábazat stb.) építeni, kerülve a teljesen kitett helyeket.

A bűvőhelyeket úgy kell elhelyezni, hogy azok az ültetvény intenzíven művelt, vegyszerezett részétől legalább 30 m-es távolságban, és ne az uralkodó szélirányban legyenek, hogy a kipermetezett növényvédőszer ne szóródhasson a bűvőhelyre, vagy annak közvetlen környezetébe. Ennek érdekében a bűvőhelyek elhelyezhetők az ültetvény szélső soraitól mért legfeljebb 50 m-es távolságban.